

Nr. 1 (29) 2009. gada janvāris

ĀLGATNES PILSĒTAS DOMES informatīvs izdevums

ĀLGATNES PILSĒTAS DOME INFORMĒ:

18. decembra sēdē izskatītie jautājumi (saīsināti):

- Par pabalsta piešķiršanu daļejai ārstēšanas izdevumu segšanai 1 personai;
- Par Komunālās nodalas dzivojamā fonda apsaimniekošanas vadītāja apstiprināšanu;
- Par pazeminātu aukstā ūdens tarifu noteikšanu ar 2009. gada 1. janvāri;
- Par pazeminātu kanalizācijas noteikūdeņu tarifu noteikšanu ar 2009. gada 1. janvāri;
- Par pazeminātu apkures tarifu noteikšanu katlu mājas "Gaujasmala" patēriņtājiem ar 2009. gada 1. janvāri;
- Par pazeminātu karstā ūdens tarifu noteikšanu ar 2009. gada 1. janvāri;
- Par pazeminātu atkritumu izvešanas tarifu noteikšanu ar 2009. gada 1. janvāri;
- Par nedzīvojamo telpu nomas liguma laušanu;
- Par saistošo noteikumu 5/08 "Līgatnes pilsētas pašvaldības budžets 2009. gadam" apstiprināšanu;
- Par zemes gabala Gaujas ielā 7b pārdošanu;
- Par grozījumiem Līgatnes pilsētas domes 22.05.2008 lēmumā "Par nekustamā ipašuma ierakstīšanu zemesgrāmata uz Līgatnes pilsētas pašvaldības vārda, lietošanas mērķa un nekustamā ipašuma lietošanas tiesību apgrūtinājumu noteikšanu Gaujas ielā 7, Līgatne (bērnudārzs);
- Par nedzīvojamo telpu nomas liguma ar IK "Vita stars" grozījumu apstiprināšanu;
- Par Līgatnes pilsētas domes un tās struktūrvienību darbinieku šatu sarakstu un atalgojumu, sākot ar 2009. gada 1. janvāri.

(Ar sēdes protokolu un pielikumiem iespējams iepazīties domē)

Sveicam!

Labam cilvēkam ir saule plaukstās,
Ar viņu nesalst arī ziemā aukstā.
Visapkārt darbi pārveicas un zied,
Kad cilvēks labs caur dzīvi iet.
/E. Vēveris/

Sveicam šos Līgatnes
iedzīvotājus nozīmīgās
dzīves jubilejās:

IRĒNE SILVIA ĀBOLTIŅA
INA MODRĪTE GRĪNVALDE

TATJANA JAKOBIJA
DZINTRA KAULIŅA
VALENTĪNA LAPIŅA
IMANTS LIEPIŅŠ
BAIBA LOZBERGA
JĀNIS MENDE

VENERANDA MISSA
VLADIMIRS PONTRJAGINS
ĪVIJA PURIŅA
INĀRA SVIRODOVIČA
MĀRTIŅŠ ŠUMANIS
ĀRIJA ZIEMELE

1. jūlijs - Līgatnes novada dzimšanas diena

AINĀRS ŠTEINS

Līgatnes pilsētas domes priekšsēdētājs

Pagājušā gada pēdējā dienā stājās spēkā "Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likums", kas ieteiknēs ikvienu Latvijas iedzīvotāja dzīves kvalitāti, dažviet nesot uzlabojumus, bet citur - raizes un neizmērojamus zaudējumus. Likumā minēts, ka, apvienojoties Līgatnes pilsētai un Līgatnes pagastam, tiek izveidots Līgatnes novads.

Kas ir mūsu ieguvumi un varbūt zaudējumi?

Ieguvums ir tas, ka pilsētas un pagasta speciālistiem, strādājot vienotā darba grupā, ir izveidots apvienošanās projekts, kas bāzēts uz faktisko abu pašvaldību situāciju, iedzīvotāju dabīgo pārvietošanās plūsmu un pakalpojumu pieejamību. Mērķis Līgatnes novada izveidei ir pašvaldības pakalpojumu pieejamības un kvalitātes uzlabošana.

Projekta izstrādes gaitā notika daudzas, brīžiem vētraīnas diskusijas. Nozīmīgu laiku pavadījām, iztirzājot un analizējot šķietamus dzīves sīkumus, apzinoties to nozīmību, kas veido mūsu ikdienu un dzives telpu, un ir kā puzles gabaliņi – aizmirstot kaut vienu, skaistā bilde neizdosies. Apspriežot Līgatnes novada nākotni, dzīma daudz jaunu ideju – gan kā vairāk saliedēt Līgatnes, Augšlīgatnes un citu ciemu jauno pauaudzi, gan kā veidot kopejus kultūras, izglītības un sporta projektus. Radās interesanti risinājumi par lauksimniecības un uztvērējdarbības vides stiprināšanu, aktivā un lauku tūrisma projektiem. Tika ieziņēts darāmais, lai pašvaldības sniegtie pakalpojumi būtu tuvāki ikviemam ciemam un viensētai, lai šīs teritorijas attīstotos vienotā harmonijā visā Līgatnes novadā.

Rezultātā ir izveidots Līgatnes novada apvienošanās projekts. Lidz iesniegšanas brīdim vēl tika saņemti vairāk nekā 20 ieteikumi un

papildinājumi, ko komisija apstiprināja un iekļāva projektā. Atšķirībā no daudzām Latvijas pašvaldībām, šis ir mūsu pašu veidots dokuments, kura izstrādē padzīlināti tika analizētas abu pašvaldību pieredes un kura realizāciju pēc novada domes vēlšanām iedzīvotāji uztiese jaunievēlētajiem deputatiem.

Būtiskākais nākamās Līgatnes novada domes darbā:

- novada tiek saglabāti divi iedzīvotāju apkalpošanas centri – Līgatnes pilsētā un Augšlīgatnes ciemā;

- domes speciālisti pieņem apmeklētājus abos apkalpošanas centros, ievērojot vienādu pieņemamā laika proporciju. Tātad novada iedzīvotājs, neatkarīgi no dzīves vietas, var versēt pēc pahādzības pie speciālista tajā apkalpošanas centrā, kas ir izdevīgāks. Abos apkalpošanas centros varēs saņemt visas nepieciešamās izījas, veikt maksājumus, utt.

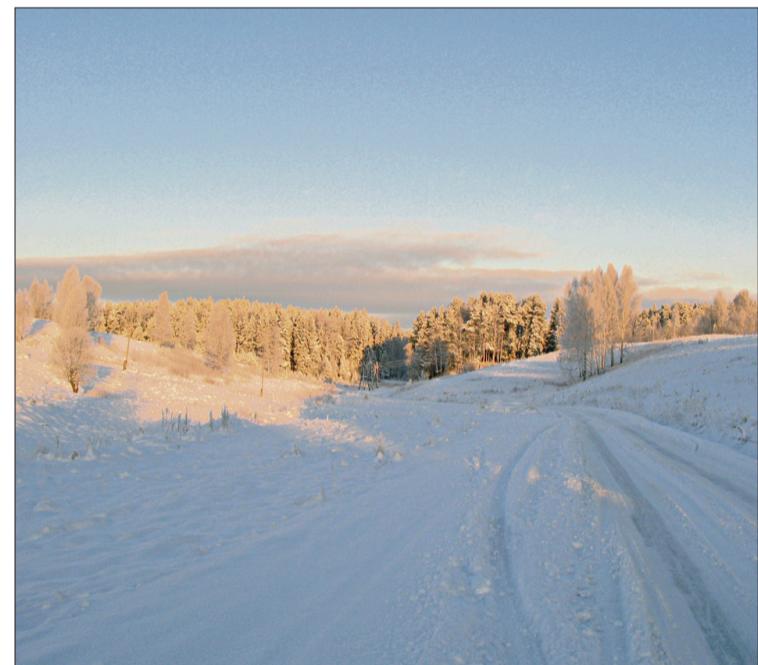
- novada domes priekšsēdētājs un izpilddirektors nodrošina apmeklētāju pieņemšanu abos apkalpošanas centros;

- novada komiteju, komisiju un domes sēdes sekjošā secībā notiek gan Līgatnes pilsētā, gan Augšlīgatnē;

- domes struktūrvienību apkalpojošais personāls strādā abos pakalpojumu centros.

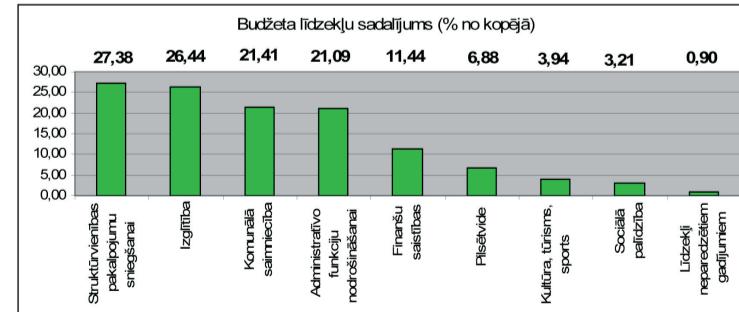
Visai novada teritorijai – Līgatne vai Augšlīgatne, Ratnieki, Ķempji vai Skalupes – ir jāattīstās vienoti, un ikviemam novada iedzīvotājam ir jāsajut reāls ieguvums – vieglāk, tuvāk un ātrāk saņemt kvalitatīvus pakalpojumus.” Uzskatu, ka šāda filozofija ir Līgatnes novada “veiksnes atslēga”.

Svarīgi, ka apvienošanās gaitā neviens domes un struktūrvienību speciālists darbu nezaudēs. Esošās struktūras tiks apvienotas, un darbiniekiem, no kuriem daudzi šobrīd veic vairākus pienākumus ar nepilnu slodzi, būs iespēja fokusēties uz viena pienākuma veikšanu visa novada teritorijā. Tas pavērs plašas iespējas gan profesionāli pilnveidoties pašam darbiniekam, gan novada iedzīvotājiem saņemt kvalitatīvus un profesionālākus pakalpojumus.

Līgatnes pilsētas 2009. gada budžets

Līdzekļi funkciju nodrošināšanai

Informācijai – vidēja darba alga domē un tai pakļautajās struktūrvienībās ir Ls 247,36 (pirms nodokļu nomaksas).

Nemot vērā to, ka 2008. gada ir strauji pieaugašas fiksētās izmaksas (energoressursi u.c.), bet ieņēmumi daļa ir būtiski samazināti, dome katrā struktūrvienībā veica iespējamo izdevumu optimizāciju, tai skaitā:

samazināti algū fondi – domes administrācijai (-19,26%); komunālajā nodalā (-20,78%); vidusskolas saimnieciskajiem darbiniekim (-16,83%); bērnudārza saimnieciskajiem darbiniekim (-10,52%); kopumā citās struk-

tūrvienībās (-4,29%). Sakarā ar to, ka valsts atteikusies no bērnudārzu pedagoģu algū finansēšanas, to 2009. gada nodrošinās pašvaldība, kas bērnudārza pedagoģisko darbinieku algū fondā veido palielinājumu (+66,06%).

Nemot vērā, ka Līgatnes pilsētas domē resursu optimizācija plānveidīgi notikusi jau vairākus gadus, tad šī brīža krize darbiniekus skar mazāk sāpigā, kā tās notiek daudzviet valstī. Iedzīvotāji turpinās saņemt visus pašvaldības sniegtos pakalpojumus.

veikti samazinājumi personāla nodrošināšanā un izmaiņas domes un tai pakļautajās struktūrvienībās ir Ls 247,36 (pirms nodokļu nomaksas).

Ar drošu skatu rītdienā

INTERVIJA

Lai izzinātu, kā sotas vienam no lielākajiem Līgatnes uzņēmumiem, "Līgatnes Ziņas" viesojās SIA "Reabilitācijas centrs "Līgatne"". Ar centra iekārtu un perspektīvām mūs iepazīstināja tā vadītājs ARTŪRS ĒRGLIS.

Sakiet, kā pavadīts iepriekšējais gads un ko šai gadā sagaidīs centra darbinieki un klienti?

Gads arī pie mums, kā jau daudzviet valsti, sācies ar spraugu darbu, lai veiktu visu nepieciešamo krizes pārvarēšanai. Man pret šo laiku ir dalītas jūtas, jo pieredze iemācījusi, ka ikkatra dzives situācija un pārēriens var atnest jaunas iespējas – galvenais, tās saredzēt un izmantot.

2009. gadā valsts par 30% samazinājusi kvotu rehabilitācijas pakalpojumiem. Tas nozīmē, ka valsts finansējums vienlaicīgi ir tikai 56 pacientiem, kaut mūsu iespējas ir gandrīz divas reizes lielākas. Vēl sapīgāk apzināties, ka šis pakalpojums sabiedrībai ir joti nepieciešams, jo, lai saņemtu valsts apmaksātu rehabilitācijas kursu, rīndā jāgauda pat 9 mēnešus. Situācija ir nelogiska - pakalpojumam ir pieprasījums, to spējam nodrošināt, bet finansējuma nav. Tas liecina vienīgi par to, ka valsts joprojām nespēj šo jomu sakārtot. Manuprāt, mums vajadzētu mācīties no kaimiņu valstīm, jo tur šis jautājums veiksmīgi ir atrisināts.

Šī brīža uzdevums ir izdzīvot. Neko darit! Ir jāpieņem lēmumi, kas dažām liekas autoritāri, bet bez kuriem cerēt uz rentablu darbibu nav iespējams. Vispirms samazinājām algas par 10%, tas skar gan mani, gan citus centra darbiniekus. Apzīnīs, ka turpmāk nāksies pieņemt vēirkni nepopulāru lēmumu, jo citu variantu nav! Ja šodien nerikošs, tad nākotnē nāksies cīests daudz smagāk.

Ko tas nozīmē centra darbībai, tā darbiniekiem?

Šobrīd mūsu mērķis ir darīt visu iespējamo, lai saglabātu mūsu profesionālo kolektīvu, jo krize reiz pāries, bet mūsu lielākā vērtība ir un būs darbinieki. Tas gan nenozīmē, ka automātiski visiem tiek garantēta darbavietas saglabāšana un varam iztikt bez darbaspēka resursu optimizācijas.

Kas attiecas uz centra infrastruktūru, tad šeit darāma ir joti daudz. Nav noslēpums, ka ēkas tikušas būvētas vairāk kā butaforija, lai paslēptu šīs vietas patieso mērķi – pazemē izbūvētos bunkurus. Tas ir ietekmējis to kvalitati un ēkas noņemti skāris "laika zobs". Šodien, lai izveidotu iestādi atbilstoši tirgus prasībām, ir nepieciešami pamatīgi ieguldījumi. Vispērīgākās aprēķini, lai paveiktu pašu nepieciešamāko, liecina, ka vajadzīgi aptuveni 1,5 miljoni

latu, bet pilnīgai rekonstrukcijai pat aptuveni 5 miljonus liels ieguldījums.

Kas ir "tīgus prasības"? Vai tas nozīmē jaunus izaicinājumus?

Kā jau sākumā minēju - katra situācija mums sniedz iespējas. Arī pašreizējā ekonomiskā krize liek skaitīties citos virzienos, jo nevarām gaidīt un palūgties, kad valsti sakārtos medicinas jomu un turpināsim saņemt valsts pasutījumus tādā apjomā, kā agrāk. Šīs ir izaicinājums piedāvāt rehabilitācijas pakalpojumus gan vietējā, gan starptautiskajā tirgū. Pieprasījums ir! Tomēr ar labu gribu un augstas kvalifikācijas speciālistiem vien nepietiek. Ir jāsakārto telpas, jānodrošina pieejamība. Produktam jābūt maksimāli lietderīgam. Un efektivitāte sākas ar šķietamību sīkumiem, piemēram, modernu virtuvi, kura šobrīd nepieciešami pārāk lieli cilvēkresursi, ar ēku siltināšanu, logu un durvju nomaiņu, ar ekonomiskām un augstražīgām ventilācijas iekārtām, kā arī (un, iespējams, visvairāk) ar darbiniekim, kas godprātīgi pilda savus pienākumus un darbu veic ar maksimālu atdevi.

Kā vērtējat darbinieku kolektīva gatavību centrā uzņemt klientus no Vācijas, Francijas vai Anglijas? Un kas ir centra stiprās puses, lai "mestos" lielājā tirgū?

Esmu drošs, ka profesionālā ziņā mūsu kolektīvs ir vajadzīgākā limeni. Domāju, ka speciālistiem nebūtu barjeru, lai apkalpotu visizsmalcinātākos klientus. Pārīcību rada fakts, ka gandrīz visi centra darbinieki papildus izglītojas, apgūst jaunas prasmes un iemaņas. Tieši kvalifikācija un profesionālisms ir viena no mūsu stiprajām pusēm. Vienīgais šķērslis varetu būt valodu zināšanu trūkums, taču mēs esam gatavi mācīties.

Bet, ja tā, tad kāpēc centrs joprojām nav privatizēts?

Iegūt savā ipašumā centru gribējuši daudzi, tomēr dažādi šķēršļi no šī nodoma mēni likuši attiekties. Tas saistīts gan ar centra geogrāfisko izvietojumu Gaujas nacionālā parka aizsargjoslā, gan pirms vairākiem gadiem sabiedrībā paustu attieksmi pret šāda tipa iestažu privatizāciju. Mēs nezinām, "kā būtu, ja būtu". Iespējams, ka šeit gaudotu vējš, bet iespējams, ka centrs apkalpotu pacientus, kas šurp ierastos no malu malām. Tam, kas bijis, nav nozīmes, svarīgi raudzīties uz priekšu!

Vai Jūs saskatāt gaismu tuneļa galā?

Ei ne tikai to saskatu, man pat šķiet, ka to jūtu!

Viesojoties līdzīga rakstura iestādē Skandināvijā, mani visvairāk ie spaudoja darbinieku attieksme un smaida...

Jā, to esmu dzirdējis daudzreiz, un to ievēro ikiens. Tas noteikti paliktu nepamanīts, ja arī mūsu valsts klinikas būtu līdzīga attieksme, tomēr visbiežāk tā nav. Taču negribu arī piekrīt, ka ar drūmām sejām stāgā visi darbinieki. Pateicības ieraksti mūsu viesu grāmatā liecina par pretejo. Rietumu valstu darbinieku attieksmes pamatā ir vienota un lojala kolektīva veidošana, tāpēc lojalitātes stiprināšana ir svarīgs uzdevums arī mums.

Kā praktiski redzat iespēju sasniegt iecerēto? Nepieciešami lieli resursi, bet zināms, ka centra īpašnieks – Cēsu rajona padome - šovasar beigs pastāvēt.

Ir nepieciešamas ilgtermiņa investīcijas, bet arī šai jomā situācija nav bezcerīga. Kaut pasaule ir ekonomiskā krize, tas nenozīmē, ka naudas nav nevienam. Tieši preteji – bieži ir problēmas ar resursu ieguldīšanu drošos projektos. Atbildēt uz jautājumu par šī projekta drošību var visai lakoniski – kamēr būs cīlveki, vajadzēs ārstniecību un rehabilitāciju. Bet, ja noņemti, tad, iedzīlinoties aprēķinos, par centra dzīvotspēju un attīstību esmu pārliecīnāts. Manu pārliecību vairo fakti, ka ir investori, kas apstiprinājuši iespējas šeit darboties. Šobrīd problēmas rada situācija, kad kapitāldaļu īpašnieks ir Cēsu rajona padome, bet zeme joprojām pieder valstij, līdz ar to noņemtus projektus uzsākti nevar. Tādēļ sākuma jāatrīsina birokrātiskie jautājumi. Runājot par zemes reformu plānu, cik zināms, pēc Cēsu rajona padomes likvidācijas centra kapitāldaļas pārņems jaunizveidota Līgatnes novada dome.

Patiessībā jau nav svarīgi, kas ir īpašnieks, bet gan vēlme objektu racionāli apsaīmniekt. Esmu joti pateicīgs par atbalstu, ko saņemam no Cēsu rajona padomes, bet mērķtiecīgi attīstībai ir vajadzīgas daudz lielākas investīcijas.

Bet, ja tā, tad kāpēc centrs joprojām nav privatizēts?

Iegūt savā ipašumā centru gribējuši daudzi, tomēr dažādi šķēršļi no šī nodoma mēni likuši attiekties. Tas saistīts gan ar centra geogrāfisko izvietojumu Gaujas nacionālā parka aizsargjoslā, gan pirms vairākiem gadiem sabiedrībā paustu attieksmi pret šāda tipa iestažu privatizāciju. Mēs nezinām, "kā būtu, ja būtu". Iespējams, ka šeit gaudotu vējš, bet iespējams, ka centrs apkalpotu pacientus, kas šurp ierastos no malu malām. Tam, kas bijis, nav nozīmes, svarīgi raudzīties uz priekšu!

Vai Jūs saskatāt gaismu tuneļa galā?

Ei ne tikai to saskatu, man pat šķiet, ka to jūtu!

Ziņas īsumā

Līgatnes dabas takās aicināti distanču slēpotāji

Šoziem Līgatnes dabas takās atkal ir sniegs un apmeklētājiem tiek piedāvāta iespēja izbaudīt distanču slēpošanas priekus. Tie, kam ir sava inventārs, var doties sniegotajās takās pa Gaujas nacionālā parka darbinieku sagatavotā 5 kilometru maršrutu, labi atpūsties un vērot ainavas, mežu un dzīvniekus. Slēpošanas sezonas ilgums atkarīgs no laika apstākļiem.

Lai uzzinātu par slēpošanas iespējām, lūdu, zvanīt uz Līgatnes dabas taku Apmeklētāju centru pa tālr.: 64153313.

Nodokļu palielinājums skar ikvienu

Jauņās PVN likmes, kas stājas spēkā ar 1. janvāri, būtiski skar ikvienu iedzīvotāju un īpaši sadārdzīna komunālos maksājumus. Ja iepriekš visiem komunālajiem maksājumiem bija noteikta pazeminātā PVN likme 5%, tad, sākot ar jauno gadu, pazeminātā likme 10% ir tikai maksai par apkuri. Citiem pakalpojumiem likmes pieaugums ir no 5% līdz 21%. Pilsētas dome, veicot Komunālās nodalas administratīvo un citu izdevumu optimizāciju, ir radusi iespēju daļēji samazināt komunālos tarifus. Diemžel PVN pieaugums ir tik liels, ka arī iedzīvotājiem, sākot ar 2009. gadu, nāksies maksāt vairāk.

Iesniegti projektu pieteikumi

Pilsētas dome ir sagatavojusi un iesniegusi projektu pieteikumus ERAF struktūrfondu līdzfinansējumam projektiem "Līgatnes kultūras nama rekonstrukcija" un "Gaujas ielas renovācija satiksmes drošības uzlabošanai Līgatnē". Pirmajā projekta plānots, ka kultūras nama rekonstrukcija varētu tikt ieguldīti Ls 140 000,-, bet otrajā - par Ls 130 000,- tiks renovēts Gaujas ielas posms pie bērnudārza, lai nodrošinātu transporta un gājēju drošību šai posmā.

Projekts apstiprināts

Esam saņēmuši priečīgu ziņu – apstiprināts Eiropas Savienības pārrobežu projekts "Izaicinājumi un iespējas Baltijas vēstējai un regionālajai attīstībai, ko rada klimata pārmaiņas - Baltic Climate".

Projekta ietvaros trīs gadus notiks klimata pārmaiņu un pašvaldības attīstības monitorings. Šī būs lieliska iespēja Līgatnes vidusskolas audzēkņiem un citiem interesentiem iesaistīties, gūt pieredzi starptautiskā projekta, praktiski strādājot un tiekoties ar projekta dalībniekiem no citām Baltijas reģiona valstīm. Latvijas pārstāvniecību šajā projekta nodrošinās divas pašvaldības – Līgatnes pilsēta un Straupes pagasts. Trīs gadu laikā no ES fondiem tiks ieguldīti 150 000 eiro.

Vidusskolas straujā attīstība

Turpinās investīcijas Līgatnes vidusskolai, lai nodrošinātu izglītības iestādes konkurents pēc apmācību kvalitātēm, gūt pieredzi datortehnikas projekta, praktiski strādājot un tiekoties ar projekta dalībniekiem no citām Baltijas reģiona valstīm. Latvijas pārstāvniecību šajā projekta nodrošinās divas pašvaldības – Līgatnes pilsēta un Straupes pagasts. Trīs gadu laikā no ES fondiem tiks ieguldīti 150 000 eiro.

Pagājušajā gadā turpinājās ievērojami remonta darbi – kapitāli izremontēta sporta zāle un darbnīca (mājturības kabinets), veikta ēkas fasādes renovācija un citi nepieciešamie remonta darbi. Turpmākajās dienās gaidām ievērojamu datortehnikas piegādi – tiks izveidota jauna interaktīvā klase, kas vienlaicīgi kalpos kā otra datorklase; visas klases aprikošas ar iespēju nodrošināt multimediju projekciju, bet skolotāji mūsdienīgai mācību procesa portatīvos datorus.

Līgatnes būvvalde

AKTUĀLI

Pagājušajā gadā Līgatnes pilsētā sāka darboties jauna struktūrvienība – būvvalde. Pirms tam pilsētā šī funkcijas veica apvienotā Cēsu rajona būvvalde. Iēmumu par savas būvvaldes izveidi dome pamatoja ar to, ka Līgatnei, kurās liela teritorijas daļa ir valsts nozīmes pilsētbūvniecības piemineklis un kurā atrodas daudzas augstvērtīgas dabas ainavas, tai skaitā vairāki valsts nozīmes aizsargājami dabas pieminekļi, nepieciešama pastiprināta uzraudzība un komunikācija ar iedzīvotājiem, tādējādi nodrošinot vērtību saglabāšanu un harmonisku pilsētas attīstību.

Nav noslēpums, ka informācijas un kontroles trūkums daudzviet pilsētu ir padarījis par būdiņu un šķūniņu paradizi. Vietumis, vērojot ēkas, jābrīnās par izdomu, ar kādu laudis centušies izdalīt savu miteklī, ieliekot jaunus logus un durvis, apvijot savu ipašumu ar sētinu vai apaudzējot ar dzīvīzogu, lai tikai atšķirtos no kaimiņa.

Un rezultāts ir redzams – atsevišķas ēkas, nemaz nerunajot par ēku kompleksiem, kas Līgatnē ir īpaši un unikāli, zaudē savu pievilciņu. Svarīgi apzināties, ka zaudējumi ir ikvienam dzīvokļa īpašniekam, jo jūceklīgi veidota stila ēka dzīvokļu vērtība ir krietiņi zemāka nekā glīta, vienotā stila ieturētā vide.

Īpašniekam ir jāzina, ka, pirms mainīt dzīvokļi logus, ieejas durvis vai uzstādit jaunu sētinu, kā arī veicot citas darbības, kas ietekmē ēkas kopējo veidolu, ir jāsaņem saskaņojums pilsētas būvvaldei. Speciālisti sniegs norādījumus par krāsu, materiālu, stilu u. t. t. Tikai pēc rakstiska apstiprinājuma saņemšanas drikst uzstādīt darbus. Pretejā gadījumā, atbilstoši spēka esošajai likumdošanai, viss veikums var būt jānojauc un būvvalde pilsētas iedzīvotāju interešu vārda būs neieicētīga pret ikvienu pašdarbību, kas bojā konkrētas ēkas un kopējo pilsētas tēlu.

Būvvalde veic visas likumā noteiktās funkcijas, tai skaitā saskaņo projektus, izsniedz atlaujas, pieņem objektus ekspluatāciju, utt. Pilsētas iedzīvotājiem tā ir ietaupīta nauda un laiks, jo nav jāmēro ceļš uz Cēsim.

Līgatnes pilsētas būvvaldes speciālisti apmeklētājus pieņem pirmidienās no plkst. 9:00 līdz 16:00.

Līgatne laiku lokos

Līgatnes papīrfabrika strādā!

LĪGATNES PĀRCELTUVE

Pārceltuves uz Gaujas upes nacionālā parka teritorijā pirmo reizi vēstures dokumentos pieminētas 1350.gadā, kad Rīgas arhibiskaps Fromholds izlēnoja saviem vasajiem – braļiem Rozēm – bez ciemti ipašumiem arī Raiskumeni (Raiskumu) un vendu pārceltuvi pie Gauju pie Cēsim, vēlako Sīlķu (*Silke*) prāmi.

Vēl 20. gs. sākumā šeit darbojās pārceltuve ar koka prāmi. Ir arī cits uzskasts – vendu pārceltuve ir vēlākais Lenču (Pieleksa) prāmis, saukts arī par Vinduļu prāmi (netālu atrodas Vinduļu mājas).

Skaidrs, ka pārceltuves pār upi bijušas jau agrāk. Otra senos rakstos – Rīgas Doma kapitula 1463. gada 21. decembra lēmumā – minēta plostu pārceltuve atradusies netālu no Kubeles (Krimuldas) baznīcas Rīgas aprīņķi. 17. gadsimtā pār Gauju

bijušas 9 celtuves, jo Gauja traucējusi ērtu satiksmi ar Igauniju un Krieviju. Par pārceltuvu vietām liecina senais majvārds – Rāmnieki – Gaujas krastos, kas cēlies no vārda *Prahm* – celtuves nosaukuma vācu valodā.

Vēl 20. – 30. gados satiksmes nodrošināšanai bez jau tālā senatnē minētajām Valmieras un Sīlķu pārceltuvēm tagadējā parka teritorijā darbojās Leču, Lauru, Ligatnes, Jāņārāmja, Lenču un Siguldas pārceltuves.

Ligatnes pārceltuve šobrid ir vienīgā Gaujas pārceltuve un ieklauta tehnikas vēstures piemineklis. Šajā vietā tā ierikota pēc II pasaules kara, kad tika izpostīts tilts pār Gauju. Tiltu vietu var sazīmēt pēc vecā ceļa uz bērums. Pārceltuvi apsaimnieko Gaujas NP administrācija.

Publīcēts no www.gnp.gov.lv

Līgatnes papīrnieks pirms 40. gadiem

Hronika

1968. gada 21. novembrī Leons Kalniņš atbrīvots no Ligatnes papīrfabrikas direktora pienākumu izpildes, jo iecelts par Latvijas Celulozes un papīra ražošanas uzņēmumu apvienības priekšnieku vietnieku – galveno inženieri. Par papīrfabrikas direktoru iecelts bijušais fabrikas galvenais tehnologs Ilmārs Noriņš, bet par papīrfabrikas galveno tehnologu iecelta Elga Rodovice.

Pieturas nebūs

Esmā saņēmuši 9. autotransporta uzņēmuma priekšnieka b. Podāna un ekspluatācijas daļas priekšnieka b. Kondratenko atbildi uz mūsu vēstuli, kurā ierosinājām, sakarā ar mūsu lasītāju vēstulēm, ierikota autobusa pieturu pie ezera. Vēstule paskaiderot, ka pieturu ierikot nevar, jo pagarinās autobusa viena reisa ilgums, tāpēc vajadzētu samazināt autobusu reisu skaitu.... (Līgatnes zīnas informē, ka pēc 40 gadu gaidīšanas, 2008. gada šī pieturvietā ir izveidota).

Bļauj vienā bļaušanā...

Kādā vakarā pilsone A.K. apsēdusies pie nama Komjaunatnes ielā 11 un sakusi nelabi bļaut. Saskaņuši ļaudis, bet iemesla šādai bļaušanai nav pamānuši. Biedrene A.K. ļaudim bļaušanas iemeslus neesot paskaidrojusi, bet pazudusi tumsā klubu virzienā. Ap pusnakti lidzigi bļavieni atskanējuši klubu virzienā. Pēc gaitas līcīs, ka viņa tā pavairāk baudījusi četrdesmitgrādigo dzērienu. ļaudis sākuši meklēt un atraduši A.K. sežam un nelabi bļaujam 2 metrus dzīlājā šātā pie klubu pagrabā loga. Ka viņa tur nokļuvusi, nemot vērā, ka nejauša iekrišana ir izslēgta, nav zināms. Arī pati A.K. par to

bijuši ļoti izbrīnījusies un neko nevarējusi paskaidrot.

Neesam jums labi? Braucam citur!

Pēdēja laikā arī vēlāk iżskāns uztājumus, kādēļ pie mums tik reti viesojas profesionālie teātri? Minējumi ir dažādi, bet papetīsim lietas būtību.

Mums atmiņā vēl spīgti saglabājies laiks, kad gandrīz uz katru izrādi visas biljetes bija pārdotas. Bet tad ar katru izrādi zāns palika arī vēlāk un mazāk skatītāju. Patlaban ir palicis vēl tāds neliels teātra draugu pulciņš (ap 100 skatītāju).

Rudens pusē, interesējoties par Rīgas teātru viesizrādēm, vienmēr bija jādzīrd nepatikama atbilde – pie jums nav vērts braukt, jūsējī uz teātriem nenāk! Citur spēlējam pilnās zālēs!

Es ceru, ka "kritiķi", kas saka, ka "Jums jau tur klubā nekā nav, pat teātri nebrauc!" sapratis, ka tikai mūsu pašu dēļ uz Ligatni neviens nevēlas braukt. (Līgatnes Zījas vēro, ka šai sakarā 40 gados nekas butišķis nav mainījies)

Ko 1969. gads sola mūsu ciematam?

Jautājām Ligatnes pilsetciemata izpildu komitejas priekšsēdētājai A. Eglītei vēcā gada pēdējās dienās.

- Nākošajā gadā esam paredzējuši uzcelt gāzes balonu noliktavu;

- Jaunajā gadā uzsāks ciemata jaunu ūdensvada projekta ēšanu. Ūdensvads dos iespēju ar dzēramo ūdeni apgādat arī Sprīgu kalna iedzīvotājus.

- Pašreiz izstrādā tilta projektu pār Gauju.

VĀRDS UZNĒMĒJIEM

ANDRA KALNINA

Papīrrūpniecībai Latvijā ir ie-
vērojama vēsture. Neskaitot laika posmu, kad Ligatne papīrs tika darināts rokām, šogad varam atzīmē diezgan apāļu jubileju – 160 gadus kopš 1849. gada, kad Ligatnes papīrfabrikā tika uzstādīta pirmā papīra ražošanai domātā mašīna. Ceru, ka ir kāds, kam pa spēkam šos gadus izpētit un aprakstīt, lai ktrs zinātgrībētājs varētu apjaust visu šajā laikā notikušo. Es mēģināšu paskatīties uz Ligatnes papīrfabrikas aizvadīto gadu.

Šobrid, kad no visiem plašsaziņas līdzekļiem tik to vien dzirdam – "krīze", "loti liela krīze", "pasaules ekonomiskā krīze", būtu naīvi cerēt, ka Ligatnes papīrfabrikā viss ir tik skaisti un jauki kā *Laimes zemē* pienāktos. Nav jau ar! Bet, tā kā ik pa brīdim man pāsai nācies dzirdet neviltotu izbrīnu "Vai tad Ligatnes papīrfabrika strādā?", grību visiem avizes lasītājiem teikt skāļu "Jā!". Paturot prāta visas pēdējos gados slegtās fabrikas Latvijā, jāsaka *tpti, tpti, tpti*. Te gan nekāda māntīcība nelīdzēs, tikai pašu ligatniešu tīcība, darbs un galvenokārt - veiksme.

Lasu vēsturi: "1894. gada Pēterburgā Lielā zelta medaja [...] 1896. gada piešķirtas tiesības uz produkcijas likt ģerboni [...] Pagājušā gadsimta 20. – 30. gadi – viena no izcilākajām smalkā papīra ražotnēm Eiropā...". Kas Ligatnes papīrfabrikā noticis 2008. gadā? Par situāciju runā fabrikas galvenie speciālisti un grāmatvedības skaitīti.

"Pagājušajā, 2008., gada ir saražotas 13 098 tonnas papīra," stāsta **ražošanas direktore Anna Černaja**. Tas ir nedaudz vairāk ka 2007. gada. Tai skaitā:

*Biroja papīrs 32 tonnas
Akvarēju papīrs 80 tonnas
Zīmēšanas papīrs 198 tonnas
Tapešu papīrs 3758 tonnas
Ietinamais papīrs 512 tonnas
Un citi tehniskie papīri 8516 tonnas*

"Bet te ir jāpiebilst, ka ražots nav tikai papīrs, - klāt nācis jauns ražošanas veids – čaulu ražošana."

Viss Ligatnes papīrfabrikā saražotais papīrs ir ražots, fabrikai pārstrādājot makulatūru. To fabrika gan iepirkusi, gan organizējusi vākšanu saviem spēkiem. Tā gada laikā uz fabriku atvestas un pārstrādātas papīra vairāk nekā 15 000 tonnas makulatūras.

A. Černaja spiedīgajos apstāklos saskata arī ieguvumu: "Pateicoties krizei celtniecībā un kokzāgētavās, mums ir nostabilizējies darbaspēks. Pienemot cilvēkus darbā, mēs varam

izvēlēties." 2007. gadu fabrika sāka ar 147 strādājošajiem, beidza ar 135.

"Pašās gada beigās sākām strādāt pie tā, lai atsāktu biroja papīra ražošanu un atrastu tam noīetu," stāsta A. Černaja. Viens no fabrikas mērķiem – biroja papīru atšķirībā no pārējiem produktiem izplatīt vietējā tirgū, tāpēc jācer uz Latvijas patēriņu atbalstu. "Būtu jau jauki, ja Latvijā vairāk pirktu savus ražojumus. Lai arī tie nav lētāki, tomēr, pēkot vietējo produkciju, nauda paliek Latvijā. Tā mēs visi kļūtu turīgāki, nauda neizplūstu prom," tā A. Černaja.

Situācija fabrikā nav viegla, bet visu laiku fabrikā tiek domāts arī par tehniskiem uzlabojumiem. Par to stāsta fabrikas **tehniskais direktors Andris Ancītis**: "2008. gadā ir izdevies samazināt gāzes patēriņu uz vienu saražotā papīra kubikmetru par 10 %. Nedaudz samazināts arī elektīras patēriņš, tomēr ... cenas gan elektrībai, gan gāzei pieauga atrak, nekā mēs spējam ekonomēt."

Viens no svarīgākajiem notikumiem fabrikai – pagājušajā gadā tika nolemts uzstādīt ar šķeldas apkures katlu. "Pieņemts lēmums, atvestas iekārtas un līdz 31. decembrim tās arī uzstādītas. Padarīt loti liels darbs, rekordlaika. Gribas paslavēt savus cilvēkus, kuri atsaucīgi strādāja gan virsstundas, gan brīvdienas, visus svētkus decembrī," teic Andris Ancītis. Lai arī bija radušas problēmas pāriņot no gāzes uz ievērojami lētāko šķeldas katlu kurināšanu, tās neesot bijušas atkarīgas no ligatniešu darbības. "Varu arī teikt, ka tehnisko dienestu neizdarību dēļ pagājušajā gadā papīrmašīnas dikstāvju gandrīz nav bijis, ražošanas kavējumus izdevies ievērojami samazināt," tā tehniskais direktors Andris Ancītis.

Taču jaunas katlu mājas celtniecība nav vienīgais fabrikas tehnoloģiskais uzlabojums – aizstāt tam noīetu. "Čaulas varam saražot vairāk – tā ir pievienotā vērtība mūsu papīram," uzskata Dzintars Utāns, "pagājušajā gadā uzsākām ražot melno zīmēšanas papīru. Pateicoties Eiropas līdzfinansējumam, ar mākslas papīriem piedalījās arī izstādē *Paper World Frankfurte*."

Ligatnes papīrfabrika ne tikai ražo papīru, bet domā par racionālāku ražošanu, par to, kā šādai nelielai fabrikai izdzīvot mūsdienu sarežģītajos ekonomiskajos apstākļos. Nākotnes nodomu daudz, bet par tiem - citreiz.

